

community

The New Apostolic Church around the world

01/2026/LV

Nebaidieties, vienkārši ticiet!

Ievadraksts

Nebaidieties, vienkārši
ticiet!

Dievkalpojums

Pieci soļi līdz galīgajām
svinībām

Baznīcas mācība

Kur Jēzu Kristu joprojām
var piedzīvot šodien

Kad pats Dievs saka:
uz redzēšanos

New Apostolic Church
International

■ IEVADRAKSTS

- 3 Nebaidieties, vienkārši ticiet!

■ Dievkalpojums

- 4 Pieci soļi līdz galīgajām
svinībām

■ Bērnu stūrītis

- 10 Pāvils nokļūst Maltā
- 12 Vizīte pie Rozas Mijas Manilā
(Filipīnas)

■ Doktrīna

- 14 Kur Jēzu Kristu var piedzīvot
vēl šodien

- 16 Kad pats Dievs saka:
uz redzēšanos

■ A Vizīte Eiropā

- 18 Mierinājums, kas padara
jūs stiprus

Nebaidieties, vienkārši ticiet!

Attēls: Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

Dārgie brāļi un māsas,

mūsu 2026. gada devīze ir Jēzus vārdi: “Nebaidieties, tikai ticiet!”

Mēs dzīvojam pasaulē, kas mūs izaicina: nesaskaņas un skarbs tonis sabiedrībā un daudzas balsis, kurās Dievs gandrīz nepārādās.

Bailes pārāk viegli var noteikt mūsu rīcību – tās šķēļ, satrauc un noved pie jautājuma: kā tam vajadzētu turpināties?

Jēzus aicina mūs uzticēties Viņam: “Vienkārši ticiet.” Viņa vārds un mīlestība dod orientāciju uz mūsu domām un rīcību, nevis nenoteiktību vai raizēm. Visā, kas nāk mūsu ceļā, mēs varam būt pārliecināti: Dievs ir darbā – mūsu ikdienas dzīves vidū šodien. Viņš sagatavo mums nākotni Savā godībā.

Stingra ticība padara mūs stiprus. Veltīsim laiku, lai izpētītu savu ticības apliecinājumu. Pilnveidosimies pēc tā satura.

Tas palīdzēs mums pārvarēt bailes un saskarties ar briesmām mierīgi un pašāvēģi, lai mēs varētu ieiet jaunajā gadā ar pārliecību, kas ir lielāka par visu, kas mūs uztrauc. Nebaidieties!

Nebaidieties!

Žans Luka Šneiders

Pieci soļi līdz galīgajām svinībām

Attēls: Kongo Demokrātiskās Republikas Jaunapustuliskā baznīca

Svētdien, 2025. gada 27. jūlijā, pirmapustulis Žans Luka Šneiders vadīja dievkalpojumu Mbužimaji Kongo Demokrātiskās Republikas dienvidaustrumos

Mīļotie brāļi un māsas, šī svētdiena ir īpaša diena – jums un man. Mēs esam ilgi gaidījuši, lai atkal redzētu viens otru. Es no sirds pateicos Dievam, ka Viņš man ļāva redzēt jūs visus, mani brāļi un māsas, šeit un visā valstī. Prieks ir liels, jo mēs varam satikt tik daudzus no jums. Šeit, Mbužimaji, mēs esam sapulcējušies lielā skaitā. Bet mūsu tikšanās iemesls paliek tāds pats kā katru svētdienu: mēs esam šeit, jo esam kristieši.

Svētdien mēs svētām šo dienu. Mēs lūdzamies, dziedam, klausāmies sprediķi, saņemam Svēto Vakarēdienu un grēku piedošanu. Tomēr galvenokārt mēs svinam Jēzus Kristus augšāmcelšanos. Svētdiena mums atgādina: Jēzus ir dzīvs. Viņš ir uzvarējis nāvi un ļaunumu. Šīs zināšanas dod mums spēku un cerību. Svinot Viņa augšāmcelšanos,

Atklāsmes grāmata 19, 7.

*Priecāsimies, gaviļēsim
un dosim Viņam godu;
jo atnākušas Jēra kāzas,
un Viņa līgava sataisījusies.*

mēs gatavojamies savai augšāmcelšanai. Jo Jēzus apsolīja atgriezties, lai aizvestu savu līgavu pie sevis. Tāpēc mēs pulcējamies, lai sagatavotu savas dvēseles Viņa atnākšanai. Tieši par to runā mūsu Bībeles teksts: Jēra kāzu mielasts.

Kad Bībele runā par attiecībām, kas savieno cilvēkus ar Dievu, bieži tiek izmantots pāra tēls. Vecajā Derībā Izraēla tauta tiek pasniegta kā tā Kunga izvēlētā līgava. Dievs ir līgavainis, kurš paliek uzticīgs derībai, ko Viņš ir noslēdzis ar savu sievu, pat tad, kad viņa kļūst neuzticīga. Jaunajā Derībā Jēzus atklāj šādu tēlu: Viņš ir līgavainis, Viņa Baznīca ir līgava. Tie, kas seko Viņam un paliek uzticīgi, pieder Viņa līgavai. Saikne, kas viņus saista, ir mīlestība. Un, kad Jēzus tiek dēvēts par "jēru", tas mums atgādina, ka Viņš tik ļoti mīlēja savējos, ka bija gatavs mirt par viņiem, tikt upurēts par viņiem. Pats Jēzus saka: Viņa līgava ir tie, kas mīl Dievu no visas sirds, dvēseles un prāta.

Kāzas simbolizē pirmo augšāmcelšanos. Izredzētie stāties pilnīgā sadraudzībā ar Kristu. Viņi būs kopā ar Viņu mūžīgi un pilnīgi vienoti ar Viņu. Šī vienotība ir vairāk nekā diviem cilvēkiem, kas precas, jo Svētie Raksti saka: "Viņi vairs nav

divi, bet viena miesa." (Mateja 19:6) Tātad Jēzus un Viņa līgava būs ne tikai kopā mūžīgi, bet būs pilnīgi viens, ar vienu un to pašu dabu, viņiem visiem būs augšāmcelšanās miesa. Tāpēc ir tik svarīgi, lai mēs kļūtu līdzīgi Jēzum, citādi mēs nevaram piederēt Viņa līgavai, nevaram būt mūžīgā sadraudzībā ar Viņu Dieva valstībā. Šodien mēs joprojām dzīvojam šo kāzu sagatavošanās laikā.

Līgavai jābūt šķīstītai un iesvētītai, lai ieietu Dieva valstībā. Lielāko šīs sagatavošanās darbu paveica pats Jēzus: caur savu upuri līgava var tikt attīrīta. Viņš arī attīra viņus caur savu Vārdu, un Dievs atkal un atkal piedod mums mūsu grēkus. Tātad Dievs dara lielāko daļu darba. Bet Pāvils

saka, ka Jēzus sūtīja arī apustuļus, lai sagatavotu līgavu: caur sprediķi, caur piedošanu, caur sakramentiem - ūdens kristībām, Gara kristībām, Svēto Vakarēdienu. Apustuļu galvenais uzdevums ir sagatavot līgavu Kristus atnākšanai.

Bet tas nenožīmē, ka mēs varam vienkārši teikt: "Tad jūs to darāt, apustuļi, sagatavojiet mani." Nē, tas tā nedarbojas. Nepietiek ar kristīšanos un apzīmogošanu, regulāru dievkalpojumu un Svētā Vakarēdiena svinēšanu, lai Jēzus to automātiski pieņemtu Otrajā atnākšanā. Bībeles teksts skaidri saka: Viņa līgava ir sagatavojusies. Tas nozīmē, ka

*Uzticieties man.
Es jums saku, tā
tas ir. Ticiet tam.*

viņa ne tikai ļāva sevi sagatavot Dievam un apustuļiem, bet arī darīja savu daļu, viņa darīja reālu darbu.

Dārgie brāļi un māsas, tā ir arī mūsu misija, mūsu atbildība. Katram individuālam ir jāsagatavo sevi.

Es to nevaru izdarīt jūsu vietā. Un jūs to nevarat izdarīt manā vietā. Pirmkārt, jums ir jāiemācās ticēt. Bībele saka: bez ticības nav iespējams iepriecināt Dievu; jo tam, kurš vēlas nākt pie Dieva, ir jātic (Ebrejiem 11:6). Ticēt nozīmē uzticēties Dieva vārdam, pat ja jūs neredzat, pat ja jūs nesaprotat. Cilvēks vienmēr vēlas zīmes, pierādījumus. Viņš vienmēr vēlas saprast visu. Bet Dievs saka: "Nē! Es runāju ar jums, un jūs uzticiaties Manam vārdam. Tas ir viss, ko Es lūdzu." Jēzus drīz atgriezīsies. Neapņēmienu datumu, nemeklējiet rakstu zīmes, neprasiet pierādījumus. Nedomājiet, kā tas notiks. Vienkārši ticiet tam. Uzticieties Viņam. Tas notiks tāpēc, ka Viņš mums saka.

Jēzus sūtīja apustuļus, lai sagatavotu mūs Viņa atnākšanai. Bet jūs redzat tikai nepilnīgus cilvēkus, redzat baznīcu un visas pieļautās kļūdas. Jūs šaubāties: tā nevar būt Kristus Baznīca, tie nevar būt Dieva vēstneši. Kāpēc Dievs neatrisina problēmas? Un Jēzus atbild: "Uzticieties man. Es jums saku, tā tas ir. Ticiet tam." Dievs saka, ka Viņš mūs mīl. Bet kā mums tam ticēt? Mēs neesam veseli, mums ir tikai problēmas. Kāpēc Dievs to atļauj? Kā Dievs var mums pateikt, ka Viņš mūs mīl? Bet Dievs uzstāj: "Es tevi mīlu. Ticiet Manam vārdam. Ticiet Man." Mums visiem vēl ir

jāiemācās ticēt. Mums visiem ir jālūdz Dievs: stipriniet manu ticību, tā joprojām ir pārāk vāja.

Otrais punkts: saņemiet sakramentus un dodiet tiem vietu, lai tie varētu izpausties. Svētā ūdens kristības ir daļa no sagatavošanās. Tomēr nepietiek tikai ar to, ka esat saņēmis Svēto ūdenskristību. Jums ir arī jātur solījums, kas ar to nāk. Mēs esam apsolijuši atteikties no ļaunuma, visa, kas ir pretrunā ar Dieva gribu. Lai ūdens kristības būtu efektīvas, jums ir jātur savs solījums un jācinās pret grēku līdz galam. Tas arī ir pastāvīgs uzdevums. Jo kārdinājumu ir daudz.

Lai piederētu Kristus līgavai, ir jāsaņem Svētās apzīmogošanas sakraments. Ar Svētā Gara dāvanu jums tiek dota iespēja ieiet Dieva valstībā kā pirmdzimtajiem,

Lai piederētu Kristus līgavai, ir jāsaņem Svētā Gara sakraments.

taču šī iespēja jums nav noderīga, ja jums trūkst gribas. Lai Svētā apzīmogošana būtu pilnībā efektīva, mūsu vēlmei būt kopā ar Kristu mūžīgi ir jābūt pirmajā vietā.

Tad mums regulāri jāpieņem Svētais Vakarēdiens, pretējā gadījumā mēs nevaram saņemt mūžīgo dzīvi. Svētais Vakarēdiens tomēr nav burvju tablete, kas automātiski sakārto mūsu attiecības ar Dievu. Viņa pestījošā iedarbība izpaužas tikai tad, kad sirdi ir patiesa vēlme kļūt līdzīgam Kristum. Ir cilvēki, kuri piecdesmit gadus katru svētdienu saņem Svēto Vakarēdienu bez nekādas ietekmes, jo nav īsti gribas kļūt līdzīgam Jēzum.

Tā ir arī daļa no sagatavošanās: kļūt līdzīgam Kristum. Lai to izdarītu, jums ir jāiemācās mīlēt Dievu tā, kā Viņš to dara. Visu savu dzīvi uz zemes Jēzus vienmēr koncentrēja savas attiecības ar Dievu. Padomājiet par kārdinājumu tukšnesī: Viņš bija izsalcis, un velns piedāvāja Viņam risinājumu, lai iegūtu pārtiku. Bet Jēzus par to domāja un teica: "Ja es to darišu, es attālināšos no sava Tēva. Es gribu palikt kopā ar savu Tēvu." Viņa mīlestība pret Dievu Viņam bija svarīgāka

par Viņa paša vajadzībām. Dārgie brāļi, dārgās māsas, mums, protams, ir jāveido sava zemes dzīve, bet nekas ar zemi saistīts nedrīkst traucēt mūsu attiecībām ar Dievu. Jēzus tik ļoti gribēja būt vienots ar savu Tēvu, ka Viņš atteicās no savām vēlmēm un gribas piepildīt Tēva gribu. Viņš būtu gribējis izbēgt no spīdzināšanas un krusta, bet, kad saprata, ka Dievam ir cits plāns, Viņš teica: "Lai tiek darīta Tava griba, nevis Mana." Sagatavoties tā Kunga atnākšanai nozīmē kļūt vienotam ar Dievu un pieņemt savas idejas par labu Viņam. Jēzus mīlēja Dievu līdz galam. Neskatoties uz visiem pārbaudījumiem, Viņš palika uzticīgs. Būt līdzīgam Viņam nozīmē mīlēt Dievu tā, kā Viņš to darīja: likt savas attiecības ar Dievu augstāk par visu, atkāpties no saviem uzskatiem un stingri stāvēt pārbaudījumos.

Mums arī jāiemācās mīlēt savu tuvāko tā, kā to dara Jēzus. Kā Jēzus mīl savu tuvāko? Īsāk sakot, Viņš vēlas, lai cilvēki saņemtu visu, ko Viņš pats saņēma. Jēzus mīlestība parādās faktā, ka Viņš pat vēlas mums dot mūžīgo godību, kas pieder tikai Viņam un kuru mēs neesam pelnījuši. Mīlestības dēļ Viņš sevi nodeva tautas kalpošanai. Viņš neteica: "Rūpējieties par to paši." Nē, Dieva Dēls pazemojās, lai palīdzētu mums iegūt šo godību. Mēs to neesam pelnījuši. Jēzus bija pazemīgs un kalpoja savam tuvākajam. Viņš vienmēr bija gatavs piedot, kad kāds grēkoja. Mīlēt savu tuvāko tā, kā Viņš to dara, nenožīmē, ka es mīlu savu tuvāko tāpat, kā es mīlu savu sievu vai savus bērnus; vai ka es mīlu visus cilvēkus kā tuvus draugus. Kristus mīlestība nozīmē vēlēties, lai otrs cilvēks saņemtu tādu pašu pestīšanu un godību, kādu Jēzus vēlas mums dot. Zēlsirdība nozīmē palīdzēt viņam sasniegt šo pestīšanu, darot viņam labu, pat ja viņš dara mums ļaunu. Tas ir tas, ko nozīmē kļūt līdzīgam Kristum: mīlēt Dievu un tuvāko kā Jēzus.

Mums ir vajadzīga žēlastība, jo neviens nav ideāls. Tāpēc mums ir jācenšas gūt grēku piedošanu. Tas nav ne pašsaprotami, ne automātiski. Un tas nav nekas jauns: apustuļi to māca gadu desmitiem, tas ir Katehismā. Lai iegūtu grēku piedošanu, ir svarīgi atzīt savus grēkus, sirsnīgi nožēlot tos, nevēloties tos noniecināt vai relativizēt, lūgt piedošanu un sirsnīgi censties sevi pilnveidot.

Mani vienmēr mazliet uztrauc, kad dzirdu, ka Dievs beigās tik un tā dos žēlastību. Ir Dieva bērni, kas dara lietas, ko viņiem nevajadzētu darīt, - zog, strīdas, melo. Un tad viņi saka: "Labais Kungs zina, ka man ir vajadzīga nauda. Viņš to saprot, Viņš man piedos." Nē! Vai esat atzinis savu vainu? Vai jūs tiešām nožēlojat to, ko izdarījāt? Vai arī jūs vienkārši nožēlojat, ka esat pieķerts? Tā nav īsta nožēla. Vai jūs patiesi lūdzat piedošanu? Vai jums ir stingra griba to vairs nedarīt? Daudzi gadu desmitiem ir darījuši to pašu un neplāno mainīties, kamēr viņi netiek pieķerti. Bez nožēlas, bez piedošanas. N

euztveriet to kā draudu. Es vienkārši sludinu evaņģēliju. Es to neizdomāju. Bet es uztraucos par saviem brāļiem un māsām. Bieži vien trūkst patiesas nožēlas. Kad es biju jauns, bīskaps

man vienmēr teica: "Nekad neaizmirstiet, ka Dievam nav pienākuma ņemt jūs līdzi tā Kunga atnākšanas brīdī tikai tāpēc, ka jūs esat jauns jaunapustulis, ejat uz baznīcu un kalpojat savā draudzē." Tāpēc sagatavosimies Kristus atnākšanai tā, lai Viņš varētu mums dot visu savu žēlastību.

Pēdējais mūsu sagatavošanās punkts: vienotības radišana. Dievs vēlas, lai mēs būtu viens. Jēzus teica: "No tā visi zinās, ka jūs esat mani mācekļi, ja jums ir mīlestība cits pret citu." (Jāņa 13:35) Mums ir jāiemācās šeit un tagad, lai kļūtu vienoti Kristū. Mums ir jāpārvar atšķirības, jāpieņem, ka otrs ir

Dievkalpojumā piedalījās 15 000 dalībnieku.

Aprinča apustulis Tomass Deibels

Aprinča apustulis Élie Tatien Mukinda

atšķirīgs. Mums ir jāpiedod viens otram, jāsamierinās. Jēzus vēlas vienotu baznīcu. Un mums ir nenogurstoši jāstrādā šīs vienotības labā.

Šis ir piektais mūsu sagatavošanās punkts. Bībeles teksts apraksta Jēra laulības kā notikušu faktu. Tas nenozīmē, ka mēs kaut ko palaidām garām. Dievs stāv pāri laikam. Mums pagātne un nākotne ir tagadne. Kad Dievs runā ar mums par Jēra kāzām, Viņš apraksta realitāti. Kaut kas, kas jau pastāv, bet ko mēs vēl nevaram redzēt. Citiem vārdiem sakot, nekas to nevar novērst. Nekas nevar atturēt Jēzu atnākt un paņemt pie sevis tos, kas ir sagatavojušies. Un mēs par to varam priecāties.

Priecāsimies, drīz ļaunums pazudīs. Mēs dzīvosim kopā ar Jēzu Dieva valstībā, kur vairs nav ciešanu, nāves un netaisnības. Tā vietā mūs gaida pilnīga, mūžīga laime. Priecājiemies, jo jūs būsit līdzīgi Jēzum. Viņš padarīs jūs pilnīgus. Jūsu trūkumi un nepilnības pazudīs. Priecājiemies, arī tavs brālis, tava māsa, tavs tuvākais tiks atbrīvots no ļaunuma un būs pilnīgs. Priecājiemies, drīz mēs būsim vienoti ar dzīvajiem un mirušajiem Jēzū. Jūs vairs netišām nesāpināsiet savu tuvāko. Neviens vairs necietīs no ļauna vārda. Mēs visi būsim vienlīdzīgi Jēzum, vienādi Kristū. Priecājiemies, tas viss notiks. Un priecājiemies, gatavojoties tam.

Pateikt jā un sagatavoties nav viegli. Jums ir jātic, nesaprotot visu. Jums ir jāpaklausa, pat ja tas ir grūti. Jums ir jāpiedod, pat ja tas sāp. Jums ir jākalpo, pat ja tas prasa upurus. Jums ir jāiztiek bez tā un tā. Jūs, iespējams, domājat: "Šajā baznīcā ir tik daudz problēmu. Tas mani uztrauc. Bet atcerieties, kāpēc jūs gatavojaties. Tie, kas patiešām vēlas būt kopā ar Jēzu, labprāt mainās, lai kļūtu līdzīgi Viņam. Viņš paklausa ar prieku, mīl ar prieku, piedod ar prieku. Viņam patīk kalpot, patīk strādāt par vienotību baznīcā, jo viņš zina, kāpēc viņš to dara. Mans brālis, mana māsa, sagatavojieties tā Kunga atnākšanai. Padomājiem par to, ko Viņš jums dos, un sagatavojieties tam ar prieku.

GALVENĀS DOMAS

Mēs gaidām Kristus atgriešanos. Jēzus mūs svētī caur savu upuri un vārdu. Apustuļi mūs tam sagatavo. Mēs sagatavojamies, mācoties ticēt, mīlēt kā Kristus un pilnībā tapt atpestīti caur žēlastību. Izredzes būt daļai no līgavas piepilda mūs ar prieku.

PĀVILS NOKĻŪST MALTĀ

SASKAŅĀ AR APUSTUĻU

DARBIEM 27; 28,1–10

*Savā jūras ceļojumā uz Romu
ieslodzītais apustulis Pāvils pēc
kuģa avārijas nokļūst Maltā.
Viņš tur dzīvo trīs mēnešus.*

Vējš pārvēršas par milzīgu vētru. Apkalpe veltīgi cenšas nostiprināt kuģi. Nākamajā dienā apkalpe izmet kravu pār bortu. Vētra nemazinās. Dienu vēlāk seko tirdzniecības instrumenti un visi izlietojamie priekšmeti, lai kuģis kļūtu vieglāks. Debesīs nav redzama ne saule, ne zvaigznes. Spēcīgajā vētrā ceļotāji zaudē visas cerības. Bet Dievs liek Pāvilam caur eņģeli teikt, ka visi 276 cilvēki uz kuģa izdzīvos.

Paiet četrpadsmit dienas un nakts. Ir pusnakts. Jūrnieki iemet ūdenī atsvaru dziļu noteikšanai un redz, ka ūdens vairs nav dziļš. Viņi baidās uzskriet uz klints. Daži jūrnieki mēģina aizbēgt laivā. Bet Pāvils brīdina: ja jūrnieki nepaliks uz kuģa, cilvēki uz kuģa netiks izglābti. Neilgi pirms rītausmas Pāvils iesaka saviem ceļotājiem kaut ko ēst. Viņš ņem maizi, pateicas Dievam, izdala to un sāk ēst pats. Kad kuģis kļūst viegls, apkalpe mēģina nogādāt kuģi krastā, bet pakaļgals saplīst smilšu krastā. Daži peld, citi pieķeras salauztā kuģa dēļiem un sijām. Visiem 276 cilvēkiem izdodas nokļūt krastā dzīviem. Viņi ir izglābti. Salu, kurā viņi nokļūst, sauc par Maltu. Salas iedzīvotāji draudzīgi sagaida kuģa cilvēkus. Tā kā līst un ir auksts, viņi iekurina uguni. Pāvils savāc žaģarus.

Kad viņš vēlas uzlikt saišķi uz uguns, no žagaru saišķa izlien čūska, nobijusies no pēkšņā karstuma. Viņa iekož Pāvilam rokā. Vai glābšana no vētras varēja būt vēltīga? Salas iedzīvotāji sev jautā: vai šī persona ir slepkava? Vispirms viņš tiek izglābts no jūras, un tad viņam ir jāmirst no čūskas koduma. Par ko ir šī atreibība? Pāvils iemet čūska ugunī. Salas iedzīvotāji gaida, kad roka uzpamps vai Pāvils pēkšņi nomirs. Viņi gaida ilgu laiku, bet nekas nenotiek. Tas ir tā, it kā Pāvils nekad nebūtu bijis sakosts. Publijs, viscienījamākais cilvēks uz salas, aicina Pāvilu dzīvot kopā ar viņu. Viņa tēvs ir slims, un viņam ir augsts drudzis. Pāvils dodas pie viņa. Viņi lūdz

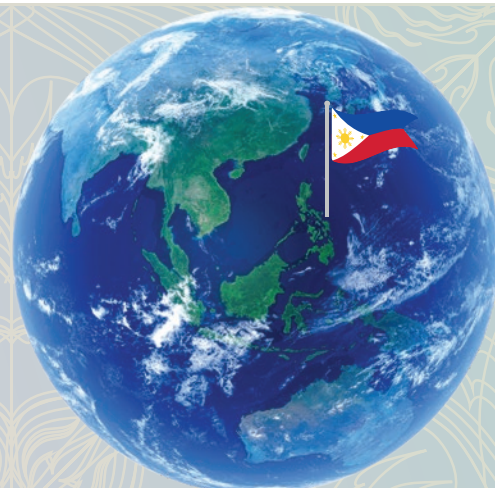

kopā, uzliek Publija tēvam rokas un padara viņu veselu. Tad nāk arī citi salas slimnieki un ļauj Pāvilam viņus dziedināt.

CIEMOS PIE ROSA MIA MANILĀ (FILIPĪNAS)

Magandang araw po! Tā skan "labdien" manā dzimtajā – filipīniešu - valodā. Vairāk nekā 7000 salu Klusajā okeānā veido Filipīnas. Es dzīvoju vienā no salām.

Mani sauc Rosa Mia, un man ir 13 gadi. Man patīk skatīties TV, īpaši animācijas filmas, un es daudz gleznoju un zīmēju, jo tas mani nomierina. Es arī spēlēju tiešsaistes spēles, īpaši ar saviem draugiem, brāļiem un māsām, un brālēniem.

Šeit es esmu kopā ar saviem draugiem no skolas. No viņiem es uzzināju, cik svarīga ir draudzība, ka es varu uzticēties un ka esmu labs tāds, kāds esmu.

Man ir arī labi draugi manā Makati draudzē. Makati ir viena no 17 pilsētām Manilas reģionā.

Es dzīvoju Manilas apgabalā kopā ar savu māti Rosabelle un brāļiem Ranz Jordan un Stephen Klay. Manila ir Filipīnu galvaspilsēta un atrodas Lusonā salā. Vai zinājāt, ka Filipīnu salas ir zemūdens kalnu grēdu virsotnes? Kad kalna

virsoņe paceļas no jūras, rodas sala. Tā kā šīs salas atrodas tikai nedaudz virs jūras līmeņa, Filipīnas nopietni apdraud klimata pārmaiņas un jūras līmeņa paaugstināšanās.

Unikālo floru un faunu, kā arī Filipīnu kultūras mantojumu var redzēt Nacionālajā dabas vēstures muzejā. Ir pat dinozauru skeleti, ko redzēt! Muzejs atrodas bijušajā valdības ēkā.

Tās ir plānas rīsu nūdeles ar mērci un dažādām piedevām, piemēram, garneļēm, cūkgaļu vai cieti vārītām olām. Man patīk pikanta un asa garša

Es iemācījos spēlēt vijoli no savas mātes un tantes. Es spēlēju orķestri savā draudzē. Kā jūs iesaistāties savā kopienā?

■ Ilustrācijas: zve/stock.adobe

Kur Jēzu Kristu var piedzīvot vēl šodien

Draudze nav cilvēka darbs, bet Dieva radīšana:
garīga telpa, kurā aug ticība, darbojas mīlestība
un tiek dalīta cerība.

Baznīca ir Jēzus Kristus pamats. Kristus baznīca, kas ir empīriski nesaprotama un neredzama, dažādās baznīcas draudzēs un līdz ar to arī katrā kristīgajā kopienā parādās dažādās skaidrības pakāpēs. Termins “ekklesia” izskaidro saikni starp universālo baznīcu un vietējo draudzi, jo tas nozīmē Kristus baznīcu kopumā, kā arī atsevišķu baznīcas draudzi kā redzamu Kristus baznīcas daļu. Baznīcas un vietējās draudzes pamats ir Jēzus Kristus.

Kristus miesa

“Kristus miesa” ir izcils tēls baznīcai un atsevišķai kristiešu draudzei (1.Kor.12:12). Tā ir ticīgo kopiena, kas ir kristīta trīsvienīgā Dieva vārdā un atzīst Jēzu Kristu par savu Kungu. Kristīgā draudze ir vairāk nekā tās locekļu summa. Tā ir ticīgo Kristum dzīves kopiena, dzīvs organisms, kuru vada Jēzus Kristus, Baznīcas galva (Katehisms (JBK) 3.4.13). Dzīvi baznīcā veido kalpošana visiem ticīgajiem, kuri sniedz savas dāvanas (1.Pēt.4:10). Baznīcas vidū Jēzus Kristus sagatavo savu līgavas draudzi caur apustuļiem Viņa drīzajai atnākšanai no debesīm (JBK 6.1).

Katrai kristīgajai draudzei ir jāsaprot sava misija no Dieva rīcības viedokļa. Jēzus Kristus deva impulsu savas baznīcas izveidei. Tas kļuva skaidrs baznīcas dibināšanā uz apustuļa Pētera klints (Mateja 16:18). Šajā ziņā arī šodien ir nepieciešams, lai katra draudze parādītu Jēzu Kristu savā pašizpratnē un darbos.

Starp vietējo draudzi un Kristus baznīcu

Ir dažādi līmeņi: kristiešu sapulce vietējā līmenī kā vietējā vai mājas draudze (Romiešiem 16:5), visa reģiona draudze (Ap. d. 9:31) vai Kristus baznīca kā visu kristiešu kopiena visās vietās un laikos (Efeziešiem 5:25; 1. korintiešiem 12:28). No jaunapustuliskā viedokļa tas ietver ticīgos no šīs pasaules un nākotnes, dzīvos un mirušos.

Viņiem visiem ir nepieciešama Kristus pestīšana, kas tiek dota caur vārdu un Svēto Vakarēdienu. Draudze, kā jau norāda ķermeņa tēls, ir daudzslāņaina.

. Tā ir dievkalpojuma kopiena, kurā Dieva realitāte tiek piedzīvota caur Svēto Vakarēdienu, lūgšanu un sludināšanu. Jaunapustuliskajām draudzēm dievkalpojums, ko vada apustuļu ordinēti mācītāji, ir dzīves centrs un avots. Draudzes, kas saņem sakramentu pilnību un Dieva Vārdu, ir aicinātas to darīt skaidru sev un liecināt par to citu priekšā.

Draudzes uzdevumi

Draudze ir arī garīga telpa, kurā ticība ir jāattīsta, jāpiedzīvo, jādzīvo un jāattīsta praksē Svētā Gara darbā. Dzīva draudze var palīdzēt ticīgajam atpazīt pielūgsmes un sadraudzības vērtību un iedrošināt viņu dot savu ieguldījumu draudzes dzīvē.

Katras draudzes uzdevums vispirms ir godāt Dievu un atzīt Jēzu Kristu, iemiesoto Dievu, ar vārdiem un darbiem. Svarīgs uzdevums ne tikai garīdzniekiem, bet arī ikvienam draudzes loceklim ir pastorālā aprūpe, proti, savstarpēja pavadīšana un stiprināšana ticībā un darbībā. Tādēļ “vīzijai un misijai”, kas jāsaprot kā Katehisma devīze, ir vadošā principa raksturs. No tā var iegūt uzdevumus, kas pieder uzticamai Jaunapustuliskajai draudzei.

Draudzi nenosaka ārējās iezīmes, piemēram, ēka, locekļu skaits, papildu pakalpojumu esamība vai kvalitāte (piemēram, koris vai orķestris) vai dažādi notikumi (kopienas festivāli utt.). Draudzes spēks un uzticamība arī netiek mērīta pēc tās lieluma vai struktūras, bet gan ar taustāmu Gara darbu un kopību, ko raksturo žēlsirdība. Visu lielumu draudzēm, par kurām rūpējas un vada priesteru kalpošana, ir tiesības pastāvēt.

Kad pats Dievs saka: uz redzēšanos

Nobeiguma svētība nav dievbijīga vēlēšanās, bet dievišķs apsoliņums: žēlastība, mīlestība un sadraudzība pavada ticīgos ikdienas dzīvē — tā informē pirmapustuļa mācību vēstule.

Man ir iespaids, ka šī liturģiskā skaņdarba nozīme ne vienmēr ir pareizi saprotama. Nobeiguma svētība draudzei tiek dota ar vārdiem no 2. korintiešiem 13:13: “Mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastība, Dieva mīlestība un Svētā Gara sadraudzība ir ar jums visiem!” Kāda ir tā nozīme un darbības joma?

Vairāk nekā formula, svētība

Mācītājs saka šos vārdus, lai norādītu dievkalpojuma beigas. Bībeles panta formulējums atgādina vēlmi. Varētu pieņemt, ka dievkalpojuma vadītājs vēlas žēlastību, mīlestību un sadraudzību, lai tās pavadītu ticīgos, tāpat kā viņš varētu novēlēt viņiem drošu atgriešanos mājās.

Patiesībā tas ir daudz vairāk: Dieva šim nolūkam norīkota mācītāja pasludināti, šie vārdi ir patiesa svētība. Tie ir papildīti ar dievišķu spēku un sniedz klausītājam garīgu pavadījumu.

Caur šo svētību Dievs apsola klausītājam, ka viņa žēlastība, mīlestība un sadraudzība viņu pavadīs katru dienu. Un, tā kā Dievs dara visu, ko Viņš saka, draudze var būt pārliecināta, ka tas būs tieši tā. Šis apsoliņums attiecas uz visiem, kas to dzird. Bet, tāpat kā jebkuras svētības

gadījumā, tās ietekme ir atkarīga no tā cilvēka ticības un uzvedības, kas to saņem. Tāpēc pēdējā svētība ir gan Dieva apsoliņums, gan aizrādījums.

Trīsvienības svētība

2. korintiešiem 13:13 attiecas uz Trīsvienību. Atcerēsimies, ka Dievs ir gan viens, gan trīsvienīgs. Katra no dievišķajām Personām – Tēvs, Dēls un Svētais Gars – ir patiess Dievs. Viņi atšķiras viens no otra, bet Viņi ir viens Dievs. Šajā kontekstā ir jāsaprot arī pēdējā svētība. Tas ir Dievs, Viens, visvarenais un pilnīgais, kas runā. Dieva darbība vienmēr ir Tēva, Dēla un Svētā Gara darbība. Tāpēc žēlastība, mīlestība un sadraudzība nav saistītas ar vienu no dievišķajām personām, bet ir kopīgas visām trim. Tikpat pamatoti varētu teikt, ka Tēvs dod žēlastību, Dēls aicina mūs uz sadraudzību, un Svētais Gars ir mīlestība.

“Jēzus Kristus žēlastība”

Ar šiem vārdiem Dievs mums atgādina par žēlastību, ko Viņš mums ir devis Jēzū Kristū: Viņš mūs ir izvēlējis un padarījis par saviem bērniem, līdzmantiniekiem ar savu godību (Efeziešiem 1:3-14). Viņš ir piedēvis mums mūsu grēkus. Turklāt mēs esam parādā to, kas mums pieder,

daudz vairāk žēlastībai, nevis mūsu nopelniem. Noslēdzot mūsu tikšanos ar Viņu ar šo svētību, Dievs apliecina mums šo:

- Mēs paliksim Viņa bērni, lai kas arī notiktu, — Viņš nekad neapšaubīs mūsu ievēlēšanu. Mēs vienmēr varam
- paļauties uz Kristu, kas mūs aizstāvēs pret apsūdzībām ļaunumā (Romiešiem 8:34).
- Mēs varam cerēt uz Viņa žēlastību — tā ļaus mums sasniegt pilnību, kas nepieciešama, lai ieietu Viņa valstībā (1. Pētera 1:13).

Tomēr šī pārliecība attiecas tikai uz tiem, kas rīkojas saskaņā ar Dieva gribu.

- Dievs lūdz mūs palikt pazemīgiem Viņa priekšā — mēs esam pilnībā atkarīgi no Dieva žēlastības
- , un cilvēku priekšā — mēs visi esam grēcinieki. Izturēties kā patiesi Dieva bērni, aicināti būt Viņa mantinieki.
- Tās dāvanas, ko esam saņēmuši no Viņa, nodot kalpošanā citiem (1. Pētera 4:10).

“Dieva mīlestība”

Pirms mēs atgriežamies savās mājās un ikdienas dzīvē, Dievs vēlreiz izsaka savu mīlestību pret mums. Viss, ko Viņš dara, ir vērst uz to, lai mēs varētu būt kopā ar Viņu mūžīgi. Viņš novērsīs no mūsu ceļa visus šķēršļus, kas varētu kavēt mūsu glābšanu. Viņš dos mums to, kas mums nepieciešams, lai tiktu glābti.

Pretī vViņš lūdz mūs palikt mīlestībā visos mūsu apstākļos. Dievs vēlas, lai mēs atstātu dievkalpojumu

- ar apņēmību ievērot Viņa baušļus.
- ar apņēmību kalpot Viņam mīlestības, nevis aprēķina dēļ.
- ēlme mīlēt savu tuvāko tā, kā Dievs mīl viņu.

“Svētā Gara sadraudzība”

Svētā Gara dēļ mēs varam dzirdēt Dievu un zināt Viņa gribu. Dievs mums apsola, ka Viņš turpinās runāt ar mums, lai mūs vadītu, mierinātu un stiprinātu. Un Viņš iesaka mums palikt uzmanīgiem pret to, ko Viņš mums saka, sprediķi un mūsu sirdsapziņā.

Sadraudzība Kristus mantojumā iet roku rokā ar sadraudzību Viņa ciešanās (Romiešiem 8:17; Filipiešiem 3:10). Dievs mums dara zināmu, ka mēs turpināsim piedzīvot ciešanas. Bet mēs varam paļauties, ka Viņš ir ar mums. Viņš uzklausa mūsu lūgšanas un atbild uz tām. Un, kad mēs esam pārāk vāji, lai lūgtu, Svētais Gars aizbildina mūs (Romiešiem 8:26, 27).

Svētā Gara kopība ir arī mīlestības kopība. Svētais Gars mūsos ir izlējis Kristus mīlestību. Atgriežoties savā ikdienas dzīvē, atcerēsimies, ka Dievs ir ļāvis mums mīlēt savu tuvāko tādu, kāds Viņš ir. Ir svarīgi vēlēties to darīt, tiekties uz to un lūgt Dieva palīdzību.

Nobeiguma svētība arī apliecina Svētā Gara pastāvīgo klātbūtni Baznīcā. Mums nav iemesla būt neskaidriem: nekas netraucēs Svētajam Garam vadīt līgavas draudzi pilnīgā sadraudzībā ar Līgavaini.

Galu galā Svētā Gara sadraudzība ir neatdalāma no svēto sadraudzības. Mums ir tāds pats gars, tā pati ticība un tāda pati nākotne. Mēs saņemam vienu un to pašu vārdu un to pašu maizi. Pirms mēs šķiramies, Dievs mudina mūs neaizmirst, ka mēs visi esam viena ķermeņa, Kristus miesas, locekļi. Mēs varam būt patiesā sadraudzībā ar Dievu tikai tad, ja mums ir sadraudzība vienam ar otru (1. Jāņa 1:3–7).

Mēs vienmēr būsīm atšķirīgi viens no otra. Bet Dievs nevēlas, lai mēs būtu mūsu daudzveidības gūstekņi! Viņš aicina mūs to pārvarēt un aktīvi veicināt vienotību Baznīcā. Un Viņš mums atgādina, ka ticīgo sadraudzība nav tikai garīga. Tā izpaužas arī konkrētā formā, proti, solidaritātē ar trūcīgajiem un labumu dalīšanā starp cilvēkiem (1. Jņ. 3:17–18).

Šīs domas par 2. korintiešiem 13:13 nebūt nav vienīgās. Protams, ir arī citi veidi, kā interpretēt apustuļa Pāvila vārdus. Es tikai gribēju uzsvērt pēdējās svētības nozīmi un ietekmi, ko tā var atstāt uz ticīgu sirdi.

Pēdējais punkts: šī svētība attiecas arī uz to, kurš to pasludina.

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders, Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Izdevniecība: Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Izdevējs: Simon Heiniger

Attēls: Švelces Jaunapustuliskā baznīca

Mierinājums, kas padara jūs stiprus

Mierinājums – sākumā tas izklausās pēc asarām. Bet dievišķais mierinājums ir daudz vairāk, kā to skaidri norādīja pirmapustulis Šneiders. Dievs mums apsola, ka Viņš ir šeit, pazīst mūs, mīl mūs un ir ar mums - neatkarīgi no tā, kādā situācijā mēs atrodamies.

Mierinājums, kas turpinās

Dievišķais mierinājums pārsniedz to, ko cilvēks iedomājas, paskaidroja pirmapustulis. Tā nav tikai skumju mazināšana, bet arī paliekošs Dieva apsolījums: "Es esmu šeit, Es tevi pazīstu un mīlu, Es esmu ar tevi un ar tevi!" Svētais Gars mums atkal un atkal atgādina par šo pārlicību un parāda, ka Dieva žēlastība un labestība ir patiesais mierinājuma avots. Savā sprediķī Šeģesvārā, Rumānijā, 2025. gada 11. maijā pirmapustulis nosauca desmit priekšrocības, ar kuru palīdzību šo mierinājumu var piedzīvot ikdienas dzīvē.

Zemes žēlastības – redzēt, kas ir svarīgs

"Cilvēki vienmēr koncentrējas uz to, kā viņiem nav, un uzskata, ka ir negodīgi, ka citiem ir vairāk," sacīja pirmapustulis. Svētais Gars vēlas vērst mūsu skatienu uz to, ko Dievs nepelnīti dod. "Nedomājiet tikai par to, kā jums nav, domājiet par to, ko Es jums devu un ko jūs neesat pelnījuši." Daudzas lietas šķiet pārāk pašsaprotamas: "Tev ir vīrs, tev ir sieva, daudziem nav. Jūs esat vesels, citi ir slimi

gadiem. Vai jūs tiešām domājat, ka esat to pelnījuši, bet pārējie to nedara, jo viņi to nav pelnījuši?"

Izredzētības labvēlība – dāvāta bez nopelniem

Vēl viens mierinājums ir tas, ka Dievs izvēlējās cilvēkus pirms pasaules radīšanas. Pat pirms Viņš varēja kaut ko ieguldīt, Viņš nolēma mīlēt cilvēku bez nosacījumiem. Pirmapustulis uzsvēra šo dziļo Dieva apsolījumu: "Es mīlu jūs tāds, kādi jūs esat, neatkarīgi no tā, ko jūs darāt, neatkarīgi no tā, kā jūs uzvedaties, Es vienmēr mīlēšu jūs ar tādu pašu mīlestību."

Mūžīgās dzīves žēlastība – cerība, kas paliek

Visās ciešanās Dievs apsolīja, ka Viņš nodrošinās cilvēkiem mūžīgo laimi, kas liks viņiem aizmirst visas zemes vajadzības. Pirmapustulis Šneiders uzsvēra, ka jaunajā radībā katra diena piedāvās jaunus izejceļus, lai slavētu Dievu. Cilvēki bieži uzdod jautājumu: "Kāpēc dzīve ir tik netaisnīga?" Bet Dieva žēlastība ir tikpat neizskaidrojama:

Draudze 2025. gada 11. maijā Šegešvārā, Rumānijā

uz centienu nopietnību. "Dievs dos jums pilnību ar žēlastību," apliecināja pirmapustulis.

Žēlastība visiem – atvērta līdz galam

Doma, ka Dievs nepamet nevienu, pat tos, kas ir attālinājušies no Viņa, ir arī mierinošs žēlastības aspekts. "Neuztraucieties lieki, Dievs jūs mīl vairāk nekā jūs Viņu mīlat," uzsvēra Šneiders. Dievs dod katram cilvēkam iespēju atrast ceļu atpakaļ pie Viņa.

"Kāpēc Dievs vēlas man darīt tik daudz laba? Es to neesmu pelnījis."

Piedošana – jaunam sākumam nav gala

Atkal un atkal cilvēks kļūdās - un atkal un atkal Dievs viņam dod piedošanu. Galvenais, apustulis uzsvēra, šī žēlastība nevis nosoda, bet pacilā. Šī piedošana ir atgādinājums nenogurt cīnīties ar ļaunumu un piedot citiem. "Nepadodies, turpini cīnīties!" viņš sauc. Dieva žēlastība nav parakstīta neaizpildīta veidlapa, lai varētu turpināt dzīvot vecajā, bet aicinājums uz atgriešanos un neatlaidīgu tiekšanos pēc labā.

Žēlastība visā, kas nepieciešams – Viņš dod to, kas uztur

Dieva žēlastība aptver visu, kas cilvēkam nepieciešams pilnībai – ne tikai vārdu un Svēto Vakarēdienu, bet arī konkrētus katra cilvēka dzīves apstākļus. Cilvēkiem bieži ir savas idejas par to, kas viņiem nepieciešams viņu pestīšanai. Bet Dievs nesola visu vēlmi piepildījumu, bet to, kas patiešām ir nepieciešams: "Tev nav viss, ko vēlies, bet, ja tu to domā godīgi, tu saņemsi no Manis visu, kas tev nepieciešams, lai tiktu atpestīts."

Žēlastības laiks - iespēja nožēlot grēkus

Dievs dod cilvēkiem papildu laiku – žēlastības periodu, lai veiktu izmaiņas un darītu to, ko Viņš sagaida. "Vēl nav par vēlu - dariet kaut ko!" skaidri aicināja Šneiders. Šis žēlastības laiks ir gan iespēja, gan aicinājums kļūt aktīviem, nevis vienkārši gaidīt.

Pilnības žēlastība – tāpēc, ka Viņš to dara

Cilvēki nekad nevarētu kļūt pilnīgi kā Kristus ar saviem spēkiem. Bet Dievs neskatās uz gala rezultātu, bet gan

Žēlastība, kas ir spēcīgāka - Kristum ir pēdējais vārds

Dažreiz ļaunums šķiet nepārvarams. Bet pirmapustulis mums atgādināja, ka Dieva žēlastība vienmēr ir stiprāka. Dieva darbs tiks pabeigts – neviens spēks to nevar novērst. "Neuztraucieties, Es pabeigšu savu darbu, neviens Mani nevar apturēt!"

Žēlastības atklāšana un izmantošana savās dāvanās

Visbeidzot, Dievs aicina ikvienu atzīt saņemtās dāvanas un izmantot tās savā kalpošanā un līdzcilvēku labā. "Izmantojiet šīs žēlastības dāvanas, lai darītu labu savam tuvākajam," noslēgumā aicināja Šneiders. Dieva žēlastība ir

GALVENĀS DOMAS

Psalms 119:76:

Tava žēlastība lai mani iepriecina, kā tu esi solījis savam kalpam.

Dievišķā mierinājuma mērķis ir atvieglot mūsu ciešanas, stiprināt mūs un ļaut mums sasniegt mērķi. Svētais Gars mums atklāj labumus, ko Dievs mums dod. Tie mūs mierina, kad mēs pareizi novērtējam to patieso vērtību.

Priekšskatījums

04.01.2026	Luksemburga-Ville (Luksemburga)
09.01.2026	Embu (Kenija)
11.01.2026	Mombasa (Kenija)
18.01.2026	Tulūza (Francija)
25.01.2026	Panama (Panama)
06.02.2026	Maamba (Zambia)
08.02.2026	Lusaka (Zambija)
22.02.2026	Plauene (Vācija)
01.03.2026	Frītauna (Sjerraleone)
08.03.2026	Amersforta (Nīderlande)
15.03.2026	Kirhheima-Teka (Vācija)
25.03.2026	Mara del Plata (Argentīna)
27.03.2026	Kolonija (Urugvaja)
29.03.2026	Buenosaires (Argentīna)

New Apostolic Church
International

